

המסר של חג המולד - המסר לילדים

הרצאת המדריך מס' 219 | 1 במרץ, 1974

מאחר שלא ניתנה הרצאה במרץ 1974, המנויים קיבלו במקום זאת קטעים משתי הרצאות שניתנו בדצמבר 1973 במרכז: האחת בערב חג המולד, והשנייה לרגל הפניקה של חדר גדול לילדים, שבו יכלו לשחק, לעבוד, להאזין למוזיקה ולהיות בחברת עצמם.

1. המסר של חג המולד

לאחר שנתן את ברכתו, אמר המדריך:

כל אחד מכם כאן מסוגל, בשלב זה, ליצור את חייו מחדש, לקבוע כיוון חדש מבפנים. הרבה מזה כבר קורה לרבים מכם, כפי שאתם מודעים היטב, ויכול לקרות עוד. בזמן הזה, בתחום התודעה שלכם, אתם חוגגים אירוע סמלי. אתם חוגגים את תודעת המשיח, או את התודעה האלוהית עמוק בתוך ההווה שלכם. רוב בני האדם חיים חיים שלמים - לא, תקופות חיים רבות - מבלי לדעת אי פעם שיש משהו בפנים שעולה מעל התודעה הרגילה. התודעה יוצאת הדופן הזו, התודעה הנשגבת, חייבת להתעורר במהלך המסע האבולוציוני של כל ישות.

כאן, בנתיב הזה, אתם לומדים לסלק את החסימות והמכשולים. בזמן הספציפי הזה, כאשר הלידה של תודעת המשיח נחגגת, נדבר על האירוע כשהוא מתחיל להתרחש. כמובן, חבריי היקרים, אתם יודעים שזה לא קורה בבת אחת. זה קורה בהדרגה, שוב ושוב. זה קורה, הולך לאיבוד, חוזר על עצמו וכן הלאה. אולי אתם יכולים לראות את העץ שאתם מדליקים כסמל: צריכים להדליק ולהבעיר הרבה הרבה נרות בתוכם, כדי להביא את התודעה הכוללת לזוהר הנצחי שלה ברמה החיצונית של הקיום הגלוי שלכם. כל הכרה, כל תובנה, כל הודאה כנה, כל השלכה של חלק מהמסכה, כל פריצה דרך הגנה, כל צעד של אומץ ויושר שבו אתם לוקחים אחריות על השלילות שלכם, זה הדלקה של נר נוסף. אתם מביאים אור לתוך נשמתכם על ידי הבאת אמת אל החושך שלכם.

אבל כל עוד אתם משליכים את החושך שלכם החוצה, כדי לא להתמודד עם הצללים שלכם, אתם לא יכולים להדליק את הנרות. ההדלקה הגדולה של ה"עץ" כולו - עץ החיים - היא תהליך מתמשך. וככל שמדליקים יותר נרות, כך השמחה והתהילה גדלים. בסיפוק עצום אנחנו רואים עד כמה מהתהילה הזו ומההנאה הזו אתם, חבריי היקרים, יכולים כעת להפעיל ולעמוד!

אלו לא מילים ריקות ידידי. אתם שעובדים בנתיב הזה יודעים עד כמה זה מפרך לקחת את הדגש מבחוץ ולהפנות אותו לעצמכם: לשנות מאשמה וטינה לראיית השנאה שלכם, הקנאה שלכם, החמדנות שלכם והפחד שלכם להכיר בכך.

עכשיו, בוא נדבר ספציפית על הצורך בקבלה עצמית. שוב ושוב נעלמת מעיניכם חשיבותה ואתם נתקעים בשנאה העצמית שלכם, מה שגורם לכם להטיל את האשמה

על מישהו או משהו אחר. זו הסכנה. ככל שאתם שונאים את עצמכם, כך אתם מטילים יותר את השנאה שלכם על אחרים, כי קבלה עצמית נראית יותר מדי פסק דין סופי, יותר מדי השמדה עצמית. וככל שאתם משליכים את זה כלפי חוץ, אתם מאבדים יותר את האחיזה שלכם באמת ובמציאות ואתם שונאים את עצמכם יותר. האם אתם יכולים, בזמן הזה של הנצחת הולדתו של ילד המשיח הנצחי שלכם בפנים, להתחייב לקבל כל חלק שבתוכם? במסר זה אני רוצה להעביר לכם שאין דבר מה שצריך לדחות מעצמיכם, שום דבר שאתם לא יכולים לקבל ולסלוח. הדבר היחיד שבאמת הרסני וגורם לכם לאבד את השליטה, הוא לא להסכים לקבל ולסלוח ולפיקח להגיב בתגובה ריגשית שלילית כלפי חוץ.

בכל איכות שלילית מוטבעת אחת חיובית. אמרתי את זה לעתים קרובות, אבל בעיקר רק במונחים כלליים. התכונות השליליות אינן אלא עיוותים של ביטויים אלוהיים חיוביים. אולי כולכם יכולים להתחיל, בזמן המסוים הזה, לעשות את הצעד המנטלי לפתוח את עצמכם לאפשרות שיש אהבה והבנה היכן שאתם שונאים ושופטים כעת. בשנאתכם אתם בחושך. בהכחשת השנאה שלכם, אתם נמצאים בחושך הרבה יותר קר ועגום, הרבה יותר רחוק מהאור. אז אתם הופכים חסרי תקווה כי אתם כבר לא יודעים איפה אתם נמצאים. אבל צעד אחר צעד, אתם מוצאים את הדרך חזרה. אתם מודים בשנאה שלכם, וזה כבר לא כל כך חשך. אתם מדליקים נר עם הודאה אמיתית זו. וכשאתם מקבלים את האגוצנטריות הילדותית שבתוכם, אתם מדליקים נר נוסף. שכן על ידי קבלתה, תלמדו להכיר שהתינוק יכול לגדול. רק בקבלת האגוצנטריות הילדותית, תוכלו למצוא את הולדת המשיח בתוכם, של התודעה הנצחית המכילה את כל מה שיש. כוח אמיתי, יצירתיות אמיתית, אהבה אמיתית, בטחון אמיתי, כל אלה הם נרות שנובעים בלהט מהיושר שלכם, האומץ שלכם, האמתות שלכם, ומהאמונה שאתם מטפחים, לאט לאט, שגורמת לכם להתגבר על הפחד שלכם ללכת את כל הדרך עם עצמכם, לעבור את הפחד ולהשאיר את האפשרות שאין תהום, פתוחה. יש רק מנהרות, הרבה מנהרות לעבור דרכן. לעבור דרך המנהרות מביא יותר אור, עד שלבסוף, כמו בסמל עץ חג המולד, האורות מתכנסים לנקודה אחת. הנקודה האחת הזו היא הכל - כל מה שאי פעם צריך להיות. זה הגרעין היצירתי שממנו ניתן ליצור נסיבות חיים, אהבה והגשמה עשירה. כאשר אתם כבר לא מתרחקים מהחושך שבתוכם, תקווה מציאותית תצמח במקום שכעת נראה שאין תקווה.

הרבה מזה כבר קורה אצלכם, חברי, והמילים הללו ניתנות כעידוד להמשיך בנתיב היפה שלכם. אולי, בהזדמנות זו, זה יעזור מאוד אם נעבוד על תכונות והיבטים מסוימים שאתם מציג לי, כדי שארצה את המהות החיובית והיפה שלהם. כך תלמדו שאין בכם שום דבר שהוא כשלעצמו דחוי ובלתי מקובל. יש רק עיוות. לא משנה כמה משהו יכול להיות שלילי, הרסני, מרושע, אפל ורע, זה רק עיוות של משהו יפה. אפילו אתם, חבריי, שעובדים על הנתיב הזה כבר זמן מה ובאופן עמוק, שוכחים את האמת הזו, או לא יודעים איך ליישם אותה. אתם לא ממש יכולים ליצור את החיבור הספציפי. לשם כך, יועיל מאוד אם תציגו לי כמה תכונות שבהן תוכלו לראות רק את הביטוי המעוות, הרע, ולא את המהות המקורית והיפה. בהבנת המרכיבים החיוביים והמקוריים הספציפיים, תמצאו כוח ותמריץ חדשים לעבור דרך המנהרות היותר קטנות והגדולות יותר, בנתיב שלכם ולהדליק נרות נוספים.

שאלה: אני שופט אחרים כל הזמן. מהו המרכיב המקורי החיובי בכך?

תשובה: מלבד ההשלכה הברורה של השיפוט הקשה מאוד שלך כלפי עצמך, שאינך רוצה להכיר בזה- בהיקף שהוא קיים- התכונה החיובית המקורית בלהיות שיפוטי היא יכולת גדולה להבחין, להבדיל. זה הכוח לזהות, להיות מודע באופן חד-נקודתי. אם אתה משתמש ביכולת הזו בצורה יצירתית ומועילה, ברור שזהו נכס נפלא שבלעדיו אדם לא יהיה שלם. אם כך, אתה מבין, שום דבר כמו זה לא חייב "להיזרק", להיחרס, להישלל. זה חייב להיות מותמר. כולכם שמים לב בנתיב הזה שככל שאתם רואים את האמת בתוך עצמכם בצורה כנה ומועילה יותר, כך תפיסת האחרים נעשית חדה יותר, אבל בצורה שונה מאוד מהגישה השיפוטית שהזכרת. השתמש בנכס הזה על עצמך ועל אחרים, אבל לא עם סוג העוינות והשלילה שאתה נוהג כעת לעתים קרובות מדי. האמת חייבת לגבר ולשרר עם סליחה ובהבנה, עם נכונות להבין קשרים עמוקים יותר, כדי לא לשפוט בצורה אולטימטיבית ובדחיה. הפוך שיפוט שלילי להכרה.

שאלה: מהי התכונה הזו שיש לי שבה שום דבר לא יכול להגיע אליי. יש התרסה, טינה ותרעומת...

תשובה: התרסה, תרעומת, עקשנות, נוקשות הם כולם נגזרות של אותה חסימה. הזרע החיובי והמקורי שלהם הוא האיכות של להיות מרוכזים בפנים, להיות איתנים, אסרטיביים, לעמוד על שלך, להיות מוגן בתוך העצמי שלך, במקום להיות כל הזמן מתנדנד ומושפע מאחרים ובכך לאבד את האוטונומיה. חבריי, חשוב מאוד שתזהו את המקור החיובי מאחורי העיוות, אך יחד עם זאת, היזהרו משימוש בידע זה על מנת להצדיק, לטשטש ולטייח ובכך להנציח את הגרסה המעוותת שלו. השתמשו בידע הזה, כדי שלא תדחו ותפלטו/ תפטרנו מכל העניין. מטרת ההסבר הזה היא ללמד אתכם שאין בכם שום דבר שאינו אלוהי במקור. תלמדו שאין להכחיש או לפלוט דבר. אבל יש לעשות את ההבחנה בין הגרסה המקורית לגרסה המעוותת.

שאלה: יש לי חוסר אמונה מאוד חזק ואני לא רוצה להאמין באלוהים.

תשובה: זהו עיוות של הגישה הבריאה והמציאותית לגבי אחריות עצמית ותלות עצמית, של הידיעה שאין סמכות שתעשה זאת עבורך. זהו עיוות של האמת שאתה נציג עם אחריות עצמית, שבמציאות, כמובן, אינו מנוגד לעצמי- האל העמוק והחכם יותר שהאגו חייב להיכנע לו. העצמי האלוהי הזה לבדו יכול להביא לעצמיות אמיתית, אוטונומיה, עצמאות. יש לך חלק בחוסר האמונה שלך ובהישארות עם העיוות. לא משנה מה טיבו של החלק הזה, יש לחשוף אותו. שכן בכל פעם שיש לך חלק בכך שאתה לא רוצה לדעת את האמת, אתה מכבה את האור.

אחד ההיבטים החשובים ביותר שיש ללמוד בנתיב שלך הוא היכולת לפתוח את כל הדלתות. עליך להיות מודע לכך שאתה רוצה בכוונה לשמור את הדלתות סגורות. תמיד הנח שאולי אתה טועה, ייתכן שההשקפה שלך שגויה, ייתכן שהאמת שונה. אחרי שתהיה מוכן להרפות מההתגוננות שלך למען האמת, אחרי שתשחרר את ההידוק והפחד שבדעה שלך, תגלה האם במקרה צדקת לגבי הנושא הזה מלכתחילה. אם זה יתברר כנכון, אתה תחזור לאותו ידע, אבל בצורה מאוד שונה. אני לא מדבר רק

על השאלה המסוימת ששאלת אותי, כי אלוהים אכן קיים. אני מדבר באופן כללי על ההידוק של להחזיק באמונה שלעיתים קרובות כל כך מוטעית ומעוותת. שום דבר לא גורם לך להיות אומלל כמו האמונה הלא אמיתית שלך.

שאלה: מהו ההיבט החיובי של מצב של פחד וחרדה?

תשובה: פחד, באופן כללי, הוא עיוות של זהירות, מודעות לכך שמהו, איפשהו, לא כשורה. באופן ספציפי, במצב האנושי, חרדה היא תמיד סימן להדחקה. מצב כזה הוא מדד עבורך שאומר לך שיש משהו שאתה לא רוצה לראות ושגורם לך להיות חרד. אם כך, חרדה היא באמת אפילו לא עיוות של משהו חיובי; זה חיובי, במובן זה שזה תמרור המצביע איפה אתה רוצה להישאר בור לגבי עצמך. בכל פעם שאתה בחרדה, דע זאת בבירור, כי זו האמת. צא לדרך במטרה להתחייבות מלאה לאמת כדי לגלות מהי ההכחשה שלך באופן ספציפי. היכנס למדיטציה עמוקה, רצוי בנוכחות חברים ובעזרתם. זרוק הכל פנימה, שחרר את כל מה שאתה נאחז בו. תן לאנרגיה של המדיטציה של החברים שלך גם לעזור לך ואז תוציאו את זה לפועל יחד. תמצאו את זה וכך תדליקו נרות חדשים. הבחירה הזו תמיד קיימת. הכחשת האמת בעניין זה היא שיוצרת חרדה. זה עשוי לחול על הרבה דברים.

שאלה: יש לי חלק בלהיות מרדני, לצאת נגד סמכות ואפילו נגד מה שאני יודע שהוא האמת. מה יכול להיות חיובי במקור ההרסנות הזו?

תשובה: ההיבט המקורי, לפני שהעיוות מתחיל, הוא רוח של אומץ ועצמאות, רוח לחימה נגד כניעה לקונפורמיות. רק בגרסתו המעוותת זה הופך להרסנות המונעת באופן עיוור וחסר היגיון.

שאלה: מה המקור החיובי בנטייה שלי להימנע מלקיחת אחריות על חיי, הנטייה שלי להימנע?

תשובה: בהתבטאות המקורית, האלוהית, זו האיכות של להרפות ולאפשר לזרום, של לא לתת לשתלטנות-האגו להשתלט ולמחוק את הזרימה הנצחית של ההווה, של לא להיות מְכֻנָּץ ומְהוּדָק ופעיל יתר על המידה עם כוחות האגו. זה כרוך בכניעה ובהתמסרות לזרימת ההווה.

חשוב שהידע שאני נותן לך כאן לא ישמש כדי להימנע מלהתמודד עם מה שבעצם שלילי והרסני. אל תחיל את זה בצורה עיוורת על עיוותים של עיוותים של עיוותים, ותעשה מזה משחק. אני נותן לך את הידע הזה כדי להבין שאין שום דבר רע בפני עצמו, מלבד מה שהגנה וטעות יוצרים באופן זמני.

שאלה: מהו המקור החיובי של לשחק את המשחק של הקורבן?

תשובה: העיוות הוא מחיקת אשמה עצמית על חשבון הפיכת אחרים לאשמים, שאתה מתיימר להיות קורבן שלהם. האמת היא הכמיהה למצב המושלם שאתה מכיל בגרעין שלך, שאינו פרפקציוניזם קבוע, אלא השלמות הנעה והמשתנה תמידית של הנשמה הפנימית ביותר.

שאלה: מה עומד מאחורי ההגנה והדחף הכפייתי לספר בדיחות?

תשובה: החיים ביקום הם משמחים, מהנים, הם קלילים, הם הומור. הומור הוא היבט אלוהי משמעותי. לא יכולים להיות יופי ואהבה בלי הומור.

שאלה: תחרותיות? ריכוז עצמי, רצון להיות במרכז תשומת הלב?

תשובה: התרכזות בעצמי הוא עיוות ישיר של חיפוש המרכז הפנימי שלך. אם אתה מרוכז בתוך העצמי האלוהי שלך, אז היהירות והאנוכיות נעצרים. יהירות ואגואיזם קיימים אם החיפוש אחר הגרעין האלוהי מוחל על האגו המופרד. שאפתנות ותחרותיות הן עיוות של התנועה הפנימית כדי ליצור את הטוב ביותר שאתה יכול להיות. אבל, שוב, כאשר זה מועבר לשירות האגו הנפרד, זה הופך למאמץ שמציב את עצמך בהתנגדות לעצמי אחר. במציאות, ברמה האלוהית של האמת הפנימית זה לא קיים. כולם יכולים להיות הכי טובים שלהם מבלי להפריע אחד לשני. במקור זה, "איך אני יכול להיות הפוטנציאל הכי טוב שלי?" בעיוות שלו הוא מתבטא כ"איך אני יכול להיות טוב יותר מאחרים?"

שאלה: שימוש לרעה בכוח, בעמדה של סמכות?

תשובה: עיוות של מנהיגות אמיתית. מנהיגות אמיתית היא לקיחת אחריות, לשלם את המחיר על מנהיגות. עיוות של זה רוצה את התהילה של זה, את היתרונות, בצורה אנוכית ויהירה.

שאלה: אני לא יכול לדמיין משהו חיובי בנטייה להיות "מגניב", להעמיד פנים שאתה שונה?

תשובה: ההיבט המקורי האלוהי הוא הכלה עצמית, הסתפקות עצמית, חוסר משוא פנים, שלוה. בכל חיים בריאים חייב להתקיים איזון הרמוני בין שיתוף אינטימי עם אחרים בחילופים דינמיים, לבין להיות בהתבודדות כדי לתדלק מחדש מבפנים. הם חייבים להתקיים בנוחות רגשית מוחלטת. כאשר אחד חסר, גם השני חייב להיות חסר, עד שיוסד האיזון. אם אתה נבהל ממגע אינטימי, אתה תחפש הסתגרות/פְּרִישוּת, שאז תהיה משהו בודד ויִבְבְּנִי ולא הגרסה היפה במצבה המקורי, שזה זמן של תדלוק מחדש, זמן של כניסה לתוך עצמך, של יצירת קשר עם ההווה הפנימית שלך, של יצירת קשר עם הטבע הפנימי והחיצוני שלך. אז, את הפירות של ההכלה העצמית הזו ניתן לתת שוב. זה יהיה האיזון הנכון.

דצמבר 1973 24

2. מפגש עם המדריך בחניכה של החדר עבור הילדים

שלום רב, חברי הצעירים היקרים ביותר. בשמחה רבה אני מדבר אליכם הערב. אנסה לתת לכם את מה שאתם צריכים ולהפוך את עצמי למובן. זה לא קל, כי בדרך כלל אני מדבר בצורה מאוד שונה מהשפה האנושית שאתם רגילים אליה. לכן, מילים הן לא

קלות לניסוח. קשה להסביר דברים אפילו למבוגרים. אבל זה קשה במיוחד כשאני מדבר איתכם. עם זאת, אנסה כמיטב יכולתי. אם אתם לא מבינים, אתם תמיד יכולים לשאול למה אני מתכוון. ולפעמים ההבנה תגיע רק הרבה יותר מאוחר. זה קורה גם למבוגרים. רוב המבוגרים לא מבינים מיד מה אני אומר, חבריי הצעירים. הם לא יכולים תמיד לעשות זאת, כי ההבנה הפנימית חסומה. אבל ההבנה מגיעה הרבה יותר מאוחר. אז היו סבלניים. תאפסנו את זה, כביכול, אם אתם לא באמת יכולים להבין את מה שאני אומר.

כעת, לפני שאענה לשאלותיכם, ברצוני לספר לכם מספר דברים שעשויים להיות מועילים לכולכם. כולכם מאד ברי מזל שאתם גדלים עם האמת, עם הבנות שלרוב האנשים אין. הרשו לי לנסח כמה מהאמיתות הבסיסיות הללו במילים פשוטות כדי שתוכלו לזכור. מלכתחילה, ידידי הצעירים, אם אתם יכולים להאמין שקיים הרבה יותר ממה שאתם יכולים לראות, תפנו מקום בתוך עצמכם להרבה חוכמה. ודברים רבים שמבלבלים אנשים יפסיקו לבלבל אתכם, ככל שתגדלו קצת. כי אתם חייבים לדעת, מבוגרים הם מבולבלים כמוכם. הבלבול מתעורר לעתים קרובות כי אתם מאמינים רק במה שאתם יכולים לראות ולגעת וזו קוצר ראייה. ככל שאתם יכולים לשקול את האפשרות שדברים שאתם לא יכולים לראות ולגעת הם לרוב הרבה יותר אמיתיים מאלה שאתם יכול לראות ולגעת, תרוויחו הבנה חדשה על החיים.

דבר נוסף שהייתי רוצה לומר לכם כדי לעזור לכם הוא שלא קיים עוול, גם אם זה נראה כך. אל תבזבוז את זמנכם בתלונות על אי צדק. אם נראה שמישהו אחר מקבל יותר מכם, חכו לפני שתחליטו סופית שזה כך. תאפשרו לעצמכם לשקול שייתכן שיש דברים שאינכם יכולים לראות, שאולי יש לכם דברים אחרים שאין למי שאתם מקנאים בהם, ושיש שרשרת ארוכה של נסיבות שעדיין לא נגלתה לכם, שהופכת את מה שנראה כעוול לדי צודק. יחד עם זאת, חשוב גם להאמין שמי שנראה שיש להם יותר, לא רק שאין להם יותר, אלא שהם לא חביבים יותר או אהובים יותר מכם. הרשו לעצמכם לדעת שאתם מאוד חביבים על אלוהים. ואלוהים נמצא בתוכם. בתוך כל אחד מכם. אולי אינכם יודעים זאת כעת כי אתם כל כך עסוקים במינד החיצוני שלכם. אבל יש משהו בפנים שאתם תמצאו, שאתם תדעו, שאתם תשמעו, וזה הדבר הכי יקר שאתם יכולים למצוא בחיים.

אולי המילים האלה ייכתבו בשבילכם כדי שתוכלו לזכור אותן. וכשאתם שוכחים אותן, מה שיקרה שוב ושוב, אתם תמיד יכולים לחזור אליהן ולזכור. זה יביא לכם הרבה אור בחיים שלכם.

עכשיו, לפני שאני עונה לשאלותיכם, חבריי היקרים ביותר, אוסיף ואומר לכם; אני יודע שזוהי ההזדמנות לברך את המקום הזה, החדר הזה, שבו תוכלו לחוות הרבה שמחה וכיף וגם הרבה למידה, אם כי זו לא תהיה בהכרח למידה של בית הספר. אתם יודעים שיש למידה אחרת. בואו נקרא לזה לימוד של החיים. למידה של החיים חשובה אפילו יותר מלימוד של בית ספר. למידה של החיים היא מה שהנתיב יכול ללמד אתכם. אתם יכולים ליישם את זה כשאתם ביחד כאן בחדר הזה, שבו יכולים להיות לכם זמנים משמחים, אבל גם זמנים של למידה של החיים.

לדוגמה, אתם, הילדים היותר מבוגרים, יכולים לזכות בחופש שאתם כל כך רוצים שיהיה לכם, אתם כל כך מקנאים באנשים מבוגרים. אתם יכולים להרוויח יותר ויותר מזה כשאתם לוקחים אחריות. עכשיו זו מילה שאולי לא תדעו מה לעשות איתה. אבל לאט לאט אתם יכולים ללמוד מה זה אומר. זה אומר לדאוג לחברים היותר צעירים שלכם ולעזור להם, לתת להם הבנה, במקום להכות כשנראה שהם עושים משהו שמכעיס אתכם. אתם יכולים לנסות לשים את עצמכם במקום של הצעירים יותר ועל ידי כך, אתם יכולים לקחת אחריות. אתם יכולים להיות סבלניים במקום חסרי סבלנות. זו לקיחת אחריות. אתם יכולים לתת במקום לדרוש, וזו לקיחת אחריות. ואז יש עוד דרך לקחת אחריות. במקום לומר "אתה טועה ואני צודק", "אתה רע ואני טוב", מה שאתם אומרים הרבה פעמים כשיש לכם אי הבנות וכשאתם רבים, אתם יכולים לשאול [גם את עצמכם וגם את האחר]: "אולי יש משהו בי שלא כל כך טוב." זו לקיחת אחריות. ושניכם יכולים לחפש ביחד מה טוב ונכון ומה לא כל כך, בכל אחד מכם. בכך אתם יוצרים דבר נפלא. אתם לוקחים אחריות. ואחריות זו תעניק לך זכויות יתר וחופש שמאוד תהנו מהם.

לימדו את המילים האלה וחישובו עליהן והפעילו אותן לאט לאט. ואם נראה שאחרים לא אוהבים ומעריכים אתכם, זו לא בהכרח האמת. מילה קשה לא אומרת שאתם לא נאהבים. הדבר החשוב הוא שתדעו שאתם חביבים גם אם אתם שובבים, גם אם אתם לפעמים טועים. ואתם בטח טועים לפעמים, כי כל בני האדם טועים, וגם אתם בני אדם, נכון?

עכשיו, חברים שלי, אני מוכן לשאלות שלכם.

שאלה: אני מתקשה מאוד להתייחס לאנשים בגילי. אני יכול להתייחס לאנשים מבוגרים או צעירים יותר, אבל אף פעם לא לגיל שלי.

תשובה: כן. זה בעיקר בגלל שאתה מפחד, ובגלל שאתה מפחד, אתה מקים חומה בינך לבינם. אתה עושה את עצמך ביקורתי כלפיהם ואז אתה חייב להרגיש שהם ביקורתיים כלפך. במיינד שלך נראה שיש להם כוח איתו הם גוברים עליך, כי הם יכולים להעביר עליך ביקורת, הם יכולים לדחות אותך, ובדרך זו אתה רואה אותם הרבה יותר חזקים ממה שאתה רואה את עצמך. ובמציאות, אותם אחרים עשויים לפחד מהשיפוט שלך ומהביקורתיות שלך בדיוק כמו שאתה מפחד מהם. והם מעניקים לך כוח כמו שאתה מעניק להם כוח במחשבה שלך. עכשיו, אולי אתה יכול להתחיל לשאול שאלות. קודם כל, אתה צריך להיות מודע לכמה אתה מפחד מהשיפוטיות שלהם. האם אתה מודע לכך?

תגובה: אני חושב שכן, אבל אני לא בטוח.

תשובה: כעת, אולי אתה יכול לנסות להתבונן בעצמך יותר מקרוב מהבחינה הזו, וכאשר אתה רואה את הפחד שלך מהשיפוטיות שלהם, אתה יכול ללכת לשלב הבא ולראות איך אתה שופט אותם. האם אתה מודע לכך שאתה שופט אחרים?

תגובה: כן.

תשובה: ובכן, זו המדד לפחד שלך. ואולי אתה יכול להתחיל לראות את קבוצת העמיתים שלך כמפחדת ולא בטוחה בדיוק כמוך. הם עשויים להגיב למילה טובה כפי שאתה עשוי להגיב למילה טובה. בכך תבטלו את הפחד שמפריד ביניכם.

שאלה: ובכן, אני ממש מפחד שאבא שלי יתנגד לכך ששמי ישונה לשלמה. אני אחז אימה שהוא יגיד לא.

תשובה: ובכן, ידידי היקר ד', אני אומר לך, אתה לא צריך לחשוש מכלום. אם השם שלך ישתנה או לא, אתה לא צריך לחשוש. אתה בטוח ומוגן, וזה לא תלוי בשם. סביר מאוד מאוד שבמוקדם או במאוחר השם ישונה. אבל אתה מייחס לזה יותר מדי חשיבות. אולי בסשנים הפרטיים שלך, תוכל לראות מה באמת יש בהרבה מהפחדים שלך ואין להם שום קשר לשם. אתה יכול להבין מה אני אומר?

תגובה: כן.

תשובה: חשוב מאוד שתראה שהפחדים שלך הם אשליות. אבל כדי באמת להאמין שהפחדים שלך הם אשליות ואתה לא צריך לחשוש מכלום, שאתה מוגן ומקבל הדרכה ואהוב, אתה צריך לראות מה הם הפחדים האלה ולעבד אותם עם ההלפר שלך. אם תרצה, תוכל אפילו לעבוד בקבוצת מבוגרים בעזרת החברים המבוגרים שיש לך כאן. כי הם החברים שלך והם יכולים לעזור לך. וזה תלוי בך אם אתה מקבל את העזרה הזו או לא. לכם, כל החברים הצעירים שלי, יש את הזכות לבקש עזרה. אל תציבו חומה בינכם לבין עולם המבוגרים. אין חומה אלא אם אתם בונים אחד. ואז עם העזרה הזו, אתם יכול לאבד את הפחדים שלכם, יותר ויותר. אתה מבין את זה?

תגובה: כן, תודה.

שאלה: ובכן, אני דואג הרבה, בעיקר מבעיות שאני אפילו לא צריך לדאוג לגביהן. ואני רוצה את עזרתך כדי להתגבר על הבעיה הזו.

תשובה: כן. ובכן, הדאגה שלך לבעיות שאינן בעיות היא אולי גם דרך עבורך, בדומה לד', שאתה מסיט את מבטך ממה שאתה באמת מרגיש ומה שבאמת מפריע לך ואז אתה יוצר משהו אחר במקום. אז אני אומר גם לך, עם העזרה שיש לך, אתה באמת יכול למצוא מה הם הפחדים האמיתיים שלך. הפחדים האלה כולם הם תוצאה של משהו שאתה מבין שלא כהלכה, איפשהו. לכל המבוגרים יש אי הבנות כאלה. שוב, זה לא משהו מיוחד בגלל שאתם ילדים. חלקכם רוחות מאוד מאוד מפותחות. אבל עדיין יש דברים שאתם מבינים שלא כהלכה. עזרו לכם במהלך החיים האלה והדריכו אתכם לנתיב המסוים הזה בשנותיכם המאד צעירות, כדי שתוכלו להשתחרר מהפחדים - פחדים שמקורם רק מאי הבנות. אולי אתם יכולים לזכור תמיד שהפחדים שלכם הם אי הבנות, אמונות כוזבות. וגם, אתם יכולים לבקש מחבריכם הבוגרים לעזור לכם למצוא מהן אי ההבנות. בעזרתם תוכלו לגלות שאינכם צריכים לחשוש ממשהו כואב, או ממשהו שהוא כרגע לא כמו שאתם רוצים. זה לא רע. כשזה קורה לעתים קרובות, אתם חושבים שזה רע. אבל זה לא ממש רע. האם אתה מבין?

תגובה: אני חושב שכן. תודה.

שאלה: לפעמים אני מרגיש מאוד מרושל, ואני רוצה שהכל יהיה מאוד מבולגן, כמו דברים זרוקים במקום שבו אני גר. ולפעמים אני מרגיש שאני רוצה שהכל יהיה מאוד נָאָה. למה אני רוצה שהדברים יהיו מרושלים ומבולגנים?

תשובה: ובכן, הייתי אומר אולי בגלל שאתה כועס ולא יודע שאתה כועס. האם זה אפשרי? אולי זה יעזור לך מאוד כאשר אתה תרגיש שאתה רוצה להיות לא-מסודר, מרושל, כמו שאתה אומר, לשאול את עצמך: "האם אני כועס? על מה אני כועס?" הרבה יותר טוב לדעת מה אתה באמת מרגיש, מאשר לא לדעת מה אתה מרגיש. [כי כשאתה לא מרגיש] אז זה מגיע מכיוון אחר ובצורה אחרת ואתה מתבלבל. חשוב מאוד להימנע מהבלבול הזה והנתיב יכול לעזור לך להימנע מבלבול כזה, בכך שילמד אותך לדעת מתי אתה כועס.

אולי אני יכול לומר כמה מילים לכולכם על כעס. כל כך הרבה מהכעס שיש לכם, ולכן גם מהפחד, הוא בגלל שאתם לא תמיד משיגים את מה שאתם רוצה באופן מידי. עכשיו, חשוב מאוד לאושר ולשביעות הרצון שלכם, ולחיים ללא פחד, שתבינו בדיוק למה אני מתכוון בזה. לא לקבל את מה שאתם רוצים זה לא דבר נורא. אתם יכולים אולי להבין במינינו שלכם שזה בסדר לא לקבל את מה שאתם רוצים. אולי אתם יכולים להגיד לעצמכם "כן, זה יהיה נחמד לקבל את זה עכשיו, אבל אולי אני יכול לקבל את מה שאני רוצה בדרך אחרת, בזמן אחר." הדרך היחידה שבה אתם באמת יכולים להיות חופשיים היא אם לא תתעקשו על דברים אחרים ועל אנשים אחרים, באותה דרך מפחידה שאתם עושים עכשיו. אתם באמת יכולים ללמוד את זה, אפילו כשאתם צעירים כמו שהינכם.

אתם יכולים להתחיל ללמוד שאתם יכולים לפקפק בנחיצות לקבל את זה עכשיו, למרות שלקבל את זה עשוי להיות נעים. ואולי אתם יכולים גם להאמין שהאלוהים האוהב שבתוככם רוצה שתהיו מאושרים ויעשה אתכם מאושרים, אם תלמדו את השיעורים האלה ותפסיקו לחשוב שאתם לא תהיו מאושרים, אם לא יהיה לכם את זה בכל דרך שאתם רוצים, באופן מידי. כל כך הרבה מהכעס שלכם והרבה מאד מהפחד שלכם זה בגלל אי ההבנה הזו, שאתם חושבים שאתם לא יכולים להיות מאושרים, אלא אם כן זה נעשה בדרככם, מיד. חוסר הסדר שלך או הרצון שלך להיות באי-סדר זה בגלל שאתה כועס. ואתה כועס כי אתה לא תמיד מקבל באופן שאתה רוצה לקבל. האם אתה רואה את זה?

תגובה: כן.

שאלה: הרבה פעמים אמרת כזה וכזה זה ילדותי. אני רוצה לדעת למה אתה מתכוון בזה?

תשובה: בואו נעשה הבחנה בין ילדותי לכמו ילד, ילדי. ילדות היא יפה, ואף מבוגר לא יכול להיות באמת שמח ויצירתי ומאושר, אלא אם כן הם משמרים גם את החלק הילדי שלהם. החלק הילדי פירושו היכולת להיות משמח והרפתקני ולגלות את ההתרגשות

של דברים חדשים, להיות רענן, להטיל ספק וללמוד ולא להיות בעל מחשבה מקובעת שבה אדם חושב שהוא יודע הכל. זה להיות כמו ילד וזו תכונה שלא תסולא בפז, שרצוי שבאמת תטפח בך.

במילה ילדוטי אני מתכוון: לא בוגר. חוסר בגרות הוא חוסר ההבנה, הבורות של הצעירים מאוד שצריכים ללמוד ולראות מהם החיים האלו. זו אולי התכונה שתיארתי זה עתה, חוסר היכולת לקבל תסכול, שהיא ילדותית או לא בוגרת. זוהי האמונה הכוזבת שאם אין לך את מה שאתה רוצה מיד, אתה תתחרב, או שמהוו רע מאוד יקרה, או שלעולם לא תוכל להיות מאושר יותר. זה ילדוטי. כך גם חוסר היכולת לנקוט משמעת. זה ילדוטי במובן זה שאדם שאינו מסוגל לנקוט משמעת, נשלט על ידי הבנה כוזבת, וזה שונה מאוד מהתכונה הילדית שהיא בעלת ערך כל כך. אתה מבין למה אני מתכוון?

שאלה: אני רוצה לדעת, כשאהיה גדול האם עדיין יהיה מרכז? אני ממש מודאג מזה.

תשובה: תמיד יהיה מרכז. המרכז הזה נמצא בעיקר בתוכך ואז תמיד תמצא את המרכז החיצוני. אבל המרכז המסוים הזה אכן יהיה הרבה יותר ממה שהוא עכשיו. כי זו רק התחלה. והוא יהפוך ליותר ויותר יפה, יותר ויותר חי, יותר ויותר משמח, ככל שכולכם תגרמו למרכז הזה לגדול, כולל אתם, חבריי הצעירים, שתהיו- כשתגדלו- הליבה של, האנשים האחראים למרכז הזה.

שאלה: אני רוצה לשאול, אם תוכל לעזור לי להבין, למה אני כל כך מפחד להיחשב לילד.

תשובה: אולי אתה מפחד כי אתה חושב שזה רע או נחות או טיפשי להיות ילד. אבל זה בכלל לא כך. האם יתכן שאתה מפחד מזה? וכי אתה גם מאמין שכילד אתה חסר אונים, שאתה תלוי באחרים, ואינך סומך על חלק מהמבוגרים להיות תלויים בהם? כל זה עשוי להיות חלק מזה. ואולי אתה יכול להתפלל בתוכך שאתה יכול לסמוך על כך שאלוהים בתוכך ינחה אותך נכון. ואתה לא צריך לחשוש מאף גיל כי יהיה הגיל אשר יהיה, זה נכון וטוב. לכל גיל יש את היופי והיתרון המיוחדים שלו.

שאלה: (של מבוגר): כל כך הרבה ילדים מפחדים מדברים כמו מפלצות שיוצאות מהארון בלילה. אולי תוכל לעזור בזה?

תשובה: ברצוני לענות על כך בדרך הבאה. אולי יש שני חלקים לתשובה הזו. אם אתה מאוד מתלהב ממפלצות ויש בהן התרגשות ועניין, כמו לקרוא עליהן, אז אתה גם תיצור פחד מהן. והחלק השני של התשובה הוא: אולי אם אתה כועס מאוד ויש בך שנאה ואתה חושב שאתה כל כך רע בגלל שאתה שונא, אז אתה יוצר את הרעיון של מפלצות. ואם אתה באמת יכול לומר "כן, אני שונא וזה נובע מאי הבנה, ואני אסתדר עם זה, אני אעבוד עם השנאה שלי", אז הפחד ממפלצות ייעלם. אתה לא תהיה כל כך מוקסם מהדברים המבהילים האלה.

ועכשיו ברצוני לומר לכולכם, חבריי הצעירים, שזוהי פגישה מאוד משמעותית. ומתי שתרצו, תוכלו לקיים איתי פגישה נוספת. אתם יכולים לשאול שאלות נוספות ולבקש ממני עזרה, או בצורת פגישה במיוחד עבורכם או כשאתם מגיעים למפגשים כלליים, שהם לא פחות עבורכם כמו עבור המבוגרים. יש לכם זכות לעזרה זו כמו לכל אחד אחר. אני רוצה שתדעו את זה.

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.
